

noget nyt, at have en saadan Revisionsbestemmelse, og jeg tror, at der er dem, der ønsker en saadan. Derfor er den ogsaa optaget i Forslaget her, og da den nu staar der, mener jeg det ogsaa rigtigt at lade den blive staaende.

Sluttelig skal jeg oplyse overfor det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen, der henstillede, om ikke Lovforslaget ogsaa kunde udstrækkes til at gælde i det øvrige Land, at jeg efter Lovforslagets Fremsættelse — det har der altsaa været Tid til — har modtaget adskillige Henvendelser fra visse Egne her i Landet, hvor man fandt, at Udstykningen var uheldig, gaende ud paa, om ikke ogsaa de kunde inddrages under dette Lovforslag. Det vil jeg imidlertid advare imod. For det første er der Tale om en Anvendelse af de Midler, som vender tilbage til den sønderjydske Laanekasse, og de bør selvfølgelig komme de sønderjydske Landsdele og ikke andre Egne i Landet til gode. Men dernæst er Forholdet af en ganske særlig Beskaffenhed i de sønderjydske Landsdele; og det er ganske i Overensstemmelse med, hvad der paa dette Omraade tidligere er sket gennem Lovgivningsmagten, at man tager fat paa de særlige Steder — f. Eks. har Bornholm været Genstand for en saadan Lovgivning. Her foreslaar man noget saadant for de sønderjydske Landsdele. Hvis der skulde være Egne her i Landet, hvor Trangen var særlig fremherskende, hvad jeg for øvrigt ikke tror, den er nogen Steder, saa mener jeg, at disse Egenes Forhold bør overvejes hver for sig; men jeg mener ikke, at de bør kastes ind i et saadant Forslag, som kun angaar de sønderjydske Landsdele. Og jeg finder ikke, man bør sige, at der her atter er Tale om en Undtagelseslovgivning for de sønderjydske Landsdele; her er Tale om Hjælp til en Del af Landet, til den Del af Landet, hvor Hjælpen tiltrænges, og da det er i de sønderjydske Landsdele, der trænges, bliver det paa dette Omraade, Loven kommer til at gælde. Og lad mig endvidere sige, at selv om jeg ikke tør benægte, at der kan være enkelte Sogne, Dele af Landet, hvor en saadan Foranstaltning ogsaa kunde være paa sin Plads, vilde det være urigtigt at inddrage saadanne Forhold i Forhandlingerne her.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Rasmussen: Naar jeg før udtalte min Tilslutning til § 5, hvor der er Tale om Revision af Loven, skyldes det ikke,

at jeg i al Almindelighed er principiel Tilhænger af, at enhver Lov, der kommer frem, skal indeholde en saadan Bestemmelse. Jeg udtalte Tilslutning hertil, fordi jeg synes, man her er inde paa et Omraade, hvor det maaske kan være rigtigt at prøve sig frem og se, hvad der kommer ud af det efter nogle Aars Forløb.

Maa jeg have Lov til at bemærke med Hensyn til den højtærede Ministers Ord om Kommissionedsættelser, at det ingenlunde har været min Hensigt at søge at bevæge Landbrugsministeren til at gaa ind paa en Ordning, hvorefter Kommissioner skulde fremgaa ved Valg, og endnu mindre, at Kommissioner skulde sammensættes efter politiske Hensyn. En saadan Ordning vilde ikke være paa sin Plads i et Forhold som dette. Men naar det siges i Bemærkningerne, og der her paa ny gøres opmærksom paa det samme fra den højtærede Ministers Side, at disse Kommissioner bl. a. skal være agiterende, vejledende og søge at faa Befolkningen i Tale og vække Interesse hos den, forekommer det mig at være paa sin Plads, at man henstiller til Ministeren, om ikke der kan blive Lejlighed til at gøre Indstillinger fra andre Organisationer nede i de paagældende Landsdele; og i denne Forbindelse nævnte jeg Husmandsorganisationen. Jeg kan gerne føje til, at jeg meget gerne skulde gaa ind paa noget tilsvarende for Landboforeningernes Vedkommende. Maa jeg sluttelig sige, at hvis Kommissionerne var sammensat paa den Maade, at der først og fremmest skulde være en Jurist og dernæst en Landinspektør, og der kun blev Plads for eet Medlem fra den almindelige Befolkningsside, frygter jeg for, at Kommissionerne ikke vilde faa den Betydning, som man ønsker, de skulde have i Henseende til at vække Interesse og give Vejledning for den Befolkning, man her gerne vil hjælpe.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Den højtærede Landbrugsministers Forsvar, om jeg maa kalde det saa, for Revisionsbestemmelsen, var, forekommer det mig, af en noget ejendommelig Art. Naar den højtærede Minister principiel er enig med mig i Betragtningen af Revisionsbestemmelser og egentlig ikke havde andet at anføre til Forsvar for Revisionsbestemmelsen her end, at nu stod den den Gang, kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at der havde været et Tidspunkt, hvor den højtærede Landbrugs